

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 18. Frater tuus. Moueat te, quod peccator frater tuus sit: sicut animalia & pisces: Ioab & Abisai.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

¶ Atque aliquos, nec delatores nominans, illos expiunt: Retulerunt mihi, sed non credo quod omnia sic se habeat, licet fieri possit, ut aliquis sit defectus: Significatiu est enim mihi de vobis fratres mei ab istis qui isti Colocis: quia dissensionem sunt inter vos, & ex parte credo &c. Hoc quidem bene, hic optimus est corripiendi modus, ut blandus, & amicus sit introitus, verba quippe laudatiua, viam muniunt correptioni, ut nec moueatur, nec grauiter irriteretur, qui comitibus tuis verbis & laudatiuis temperatur. Hæc omnia concinne D. Greg.

Considerandum quod elatos vultus: plerumque corruptimus, si eorum correptionibus quadam laudem: fomenta miscemus. Inferenda namque sunt illis, aut talia bona qua in ipsis sunt: aut decedum corid, qua poterant esse, si non sunt: & tunc demum refocanda sunt mala, qua nobis displicent, cum prius ad audientiam, eorum placabilem mentem fecerim: pramissa bona, qua placent. Nam & equos indomitos blanda manu prius tangimus ut nos nobis plenus postmodum etiam per flagella subingamus: & amaro pigmentorum poculo mellis dulcedo adiungitur, ne ea qua saluti profutura est, in ipso gustu aspera amaritudo sanariatur. Si hoc ita peccet: eris, oculus peccator aperiet, vitamque perditam recuperabit.

§. 18. Frater tuus. Moneat te, quod peccator frater tuus sit: sicut animalia & pisces: † Iob & Abisai.

¶ 47 Deinde peragēda est nobis peccatoris correptio, ut quid ad fratrem per inuenit: idcirco namque Christus id præscribens mandatum nobis ut tale repræsentat: dicendo: Si peccaueris: in te frater tuus. Notat D. Chrysolto. D. Pau. præ cæteris scripi, & prudentius correxisse peccatores, imo ipsum plus solum quam mulos. Immo huic officio incubuisse: quodque ea de causa nomen illo fuerit vltus: Fratres: Et ego cum 1. Cor. 11. venissem ad vos fratres. Fratres, voluntas cordis 1. Cor. 10. mea. Hoc quippe nomen hominem reddit beneuolum: cum quisque beneuolus fratri suo sit: D. Chry. Quasi essem (inquit) vteri partem, & doloribus 1. ad Cor. 11. progenitum, eundem habentem patrem, essem aliter. Vult igitur Saluator noster, ut peccatorem velut fratrem attendamus, & hoc quod ait Apostolus intelligamus: quod eum non habeamus ut inimicum, sed ut fratrem nostrum, imo amplius, quam si frater esset eadem carne progenitus: Nolite quasi inimicum existimare, sed corrigite ut fratres. Excitat natura, prouocat san-

guis ut suo quisque faueat fratri: quoniam quo tempore feruentis fratrum in Ioseph odium ebulliebat, coram tamen dixit quidam: Ne occidamus eum, frater enim est caro nostra est. Et postmodum Ioseph pror & creatus Egypti ut fratres redderet securus, scirentque se non esse perdetos, altiori voce, & obortis lacrimis illis ait: Ego sum Ioseph frater vestre, quem vendidistis in Egyptum: nolite pauere. Affectum meum vobis affirmo beneuolium, dum me vestrum fateor fratrem, & ut talem me vobis propono.

Miramur nec immerito dum legimus quam sita sincerè & diligenter animalia auxiliatur, animalia ciuitate dum sunt speciei, naturaque similia. De Elephantis narrat Plinius. a. quod si eorum quidam in foueam decidat, accurrunt festinè alij ramos, lapides alij deferentes foueam implent, quo possit qui cecidit in colu nis euadere. Refert Aelian. differens de piscibus, qui præ cæteris animalibus, minus domanter subduntur, regenturque disciplina: de piscibus Authia, dicitis, quod mox ut vident alterum suæ speciei hamo captum, accurrunt reliqui, quorum hi illi sustentant, ne pondere corporis totus hamo co: figurat, alij demerunt ne piscator illum aquis captiuum extrahat. Similiter de alio, qui dicitur Escarus, & alio nomine Ruminalis: eo quod inter alios pisces, ipse solus ruminet, de quo meminit D. Hiero. & vulgari nomine dicitur Cantentus: quoniam primum enim aduertit suæ speciei alterum hamum confixisse, celeritè quasi velans accurrit, qui proximior est, ac dentibus secum demordet, ut qui captus est, liberetur: quod si alterum vident fuscilla comprehendit de qua se non possit extricare, conuolat eiusdem speciei alter ad os accedit fuscillæ caudam immittit, quam qui captus est ore comprehendit qua illum trahit, imo fuscilla extirpat aliquo licet labore molestetur. Cum igitur hoc possit in piscibus natura, non nis legis expertibus, qui se mureo deglutunt, quid in nobis hominibus aget ipsa gratia, qui proximos ut nos ipsos præcipimur diligere?

Optimè hic quadrat Domini verbum persasiam: Erubescite Sydon, aut mare. Quod propositio nostro valde congrue declarat D. Greg. Tā efficax 3. p. pag. c. est fraternitas fundata in carne & sanguine coram deo: quid non operabitur fundata in esse diuino gratia, in ipsius Dei carne & sanguine: de qua sic audio Apostolus: Multi unū corpus sumus, 1. Cor. 10. omni qui de uno pane participamus. Quam non 17. adhibet diligentiam frater, qua liberet fratrem, quem dolet ab aliis fratribus circumuentum, vel ducius habitum, vel à Mauris capti-

I. Animalia & pisces se mutuo iuuant. a. Lib. 8. c. 8. Lib. 1. de hist. animal. Eodem h. c. 4. Li. 2. com. Iouinia.

captiuum, aut manibus traditum inimicorum?

¶ 48 Videtur Christus vsus hoc verbo, *Frater tuus*, nobis ad memoriam reuocare notam de duobus fratribus Abisai & Ioab historiam, quam plenius exaram habemus. Suis singulis copiis hostibus obuiam processerunt, vt ferocibus, ita potentibus: licet autem ambo militiae duces essent strenui: vt prolium fore periculosum cognouerunt, hac inter se conuenerunt condicione, vt quisque suos ad alterum desisteret oculos: Dixit ergo Ioab ad Abisai fratrem suum.

Si prauauerint aduersum me Syri eris mihi in adiutorium, si autem filij Ammon prauauerint aduersum te, auxiliabor tibi. Esto vir fortis & fugnemus pro populo nostro, & ciuitate Dei nostri: Dominus autem faciet, quod bonum est in conspectu suo. Suadet enim ratio, cum simus inuicem fratres mutuo nobis faueamus. O quam crudum gerimus bellum, quam multos inter & graues

Psalm. 78. 5. versamur inimicos: Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei inuiserunt multiplicati sunt super Ephes. ca. capillos capiti mei. Heu quam feroces! Non est nobis tollitatio aduersus carnem & sanguinem &c. Opus est, vt stemus super custodiam nostram, & vt fratres mutui simus, singuli alterius auxilio: hoc etenim optima lex exigit fraternitatis. Si videris quod ab inhonesta male frater tuus habeatur conuersatione, vel auaritia, seu vindicta cupiditate, qua sua illi perit ultimatio, facultas, anima, cito succurre pereunt: Si peccauerit in te frater tuus.

L. 1. de Peccatis. c. 8. Ad rem expendit D. Ambrosius quam grauitate se Deus irritatum ostenderit contra Idumaeos: qui praedictum illis graua, quibus eos multaret supplicia, prophetam misit Abdiam: cuius uaticinium quasi totum ad hoc reuocatur, quod omnes conuocet Deus nationes, vt feteras de illis exigerent poenas, affligerent, exurerent, consumerent Idumaeos. Quia culpa, Domine? Ob non ferendam, qua in proprium fratrem exarserunt nequitiam: Propter iniquitatem in fratrem tuum Iacob. Erant autem Idumaei & Israelitae descendentes ex duobus illis geminis Esau & Iacob, vnde fratres nominati: autur, sicut erant eorum patres. Talis fuit hic casus.

Abd. v. 10. Impugnarunt Chaldaei Israelitas, & captiuos ab fratre duxerunt, demoliti sunt vniuersos, illo vero tempore Idumaei iunctis manibus intuebantur Israelitas, & parum est, quod illis non tulerint auxilium, insuper & subsauebant, iridebant, nasoque suspentebant, & factioni partique fauebant inimicorum. O peruersam, exclamat Deus,

iniquitatem. Ignorasti quod ex naturali lege fraternitatis oporteat te subsidio esse fratri, dum eum vides pedibus subferri inimicorum? Numquam legisti, quod ex eadem natura lege tibi praescripserim: *Et non despicies in die fratris tui?* Fratrem tuum ne rideas ad hoste captiuum: *Et non latibis super filios Iuda in die perditionis eorum?* Pierne posse credam, quod nedum fratris tuo non accurras auxiliator, sed & insuper tribulationibus atrium rideas, exultesque susclamator? quocirca vito ego, dicit Dominus, tibi superuenient qui te in cineres redigant: *Erunt domus Esau stipulae, & succendentur.* Quis credit, quare D. Ambrosius vt ibidem tu peiperes in fratrem tuum o Christiane: Auertit illum ab infernalibus deuidum Chaldaeis, inter demonum abductum manus, qui vitam illi, qui a iamam depraeuenter, tu vero complicatis adles manibus, in iocum veritas omnia Christianus? Si hoc egeris, inimicus es, & frater tuus similis illis de quibus Rex Dauid querebatur? *Inimici mei dum conuenerunt pedes mei, super me magna locuti sunt.* Crudeles sunt inimici mei, qui dum vident me dolis circumuentum corruisse, nedum non accurrunt mihi subuenturi, sed & risu me habuerunt, si que scopus iocorum versus illis in parabolam, Quis intelligens fratrem suum a prius captiuum, carceris inuicem durissimis, tripudiat, hec in publicum spargeret, praesertim non se colliberet? Quis Christianus rumore audiens, a Turca civitatem captam Catholicam, dirutam, depraeuam non ingemiscit, non dolet, sed potius, exhilare scit, nec etiam ex hoc fumens confabulationis? *Non ergo gaudeamus* (mone D. Ambrosius) *quia scriptum est. Ne lateris inimici mei, quia cecidi &c. nec immerso: quoniam qui lapsu alieno gaudet, Diaboli gaudet victoria. Et propterea ideo doleamus magis, cum auerimus perisse inimicum, pro quo Christus mortuus est. Vix a nostru dignissima.*

iniquitatem. Ignorasti quod ex naturali lege fraternitatis oporteat te subsidio esse fratri, dum eum vides pedibus subferri inimicorum? Numquam legisti, quod ex eadem natura lege tibi praescripserim: *Et non despicies in die fratris tui?* Fratrem tuum ne rideas ad hoste captiuum: *Et non latibis super filios Iuda in die perditionis eorum?* Pierne posse credam, quod nedum fratris tuo non accurras auxiliator, sed & insuper tribulationibus atrium rideas, exultesque susclamator? quocirca vito ego, dicit Dominus, tibi superuenient qui te in cineres redigant: *Erunt domus Esau stipulae, & succendentur.* Quis credit, quare D. Ambrosius vt ibidem tu peiperes in fratrem tuum o Christiane: Auertit illum ab infernalibus deuidum Chaldaeis, inter demonum abductum manus, qui vitam illi, qui a iamam depraeuenter, tu vero complicatis adles manibus, in iocum veritas omnia Christianus? Si hoc egeris, inimicus es, & frater tuus similis illis de quibus Rex Dauid querebatur? *Inimici mei dum conuenerunt pedes mei, super me magna locuti sunt.* Crudeles sunt inimici mei, qui dum vident me dolis circumuentum corruisse, nedum non accurrunt mihi subuenturi, sed & risu me habuerunt, si que scopus iocorum versus illis in parabolam, Quis intelligens fratrem suum a prius captiuum, carceris inuicem durissimis, tripudiat, hec in publicum spargeret, praesertim non se colliberet? Quis Christianus rumore audiens, a Turca civitatem captam Catholicam, dirutam, depraeuam non ingemiscit, non dolet, sed potius, exhilare scit, nec etiam ex hoc fumens confabulationis? *Non ergo gaudeamus* (mone D. Ambrosius) *quia scriptum est. Ne lateris inimici mei, quia cecidi &c. nec immerso: quoniam qui lapsu alieno gaudet, Diaboli gaudet victoria. Et propterea ideo doleamus magis, cum auerimus perisse inimicum, pro quo Christus mortuus est. Vix a nostru dignissima.*

¶ 19. *Frater tuus. Corripe considerans quod qui peccat, frater tuus est, & homo, tu vero spiritualis.*

IN dubie hanc doctrinam, imo & historias apud scripturam videtur illis verbis Apostolus, qui hanc doctrinam describit modum a te obseruandum, vt hanc doctrinam tuam habeat affectum correptionis, si que tu saluam proximo salutaris. Vnde D. Chrysostomus. illa praesertim singillatim expendit: *Frater* (inquit Apostolus) *Gal. 6. 1. si pra-*